Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

D[omi]nica nona post Trini[tatis]

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

Visual Library

ꝙ part⁹ ſequit̃ ventrē. Ita ꝙ ſi mater eſt ſerua: fet⁹ ē ſu⁹. Propone ad lõgū ꝛ appli ca: qm̄ ſi volūtas q̄ eſt radix et mr̄ opeꝝ ē mala: opa ipſa ſunt mala. Iſa. lix. Opera coꝝ opa inutilia.

Dñica. viij. poſt Trini. Sermo. iij.

Attendite ꝛc.

a Ipſe ſpūs teſtimonium reddit ſpūi nr̄o ꝙ ſum⁹ filij dei: ſi aūt filij ꝛ heredes Ro. viij. Hoc aūt eſt ſūme attēdendū. Et ſunt ibi tria notanda

Primū ſpūſſcti ſuauitas. Ipſe ſpūs teſtimoniū reddit ſpūi noſtro.

Scōm ſuauitatis honorabilitas. ꝙ ſu/

Tertiū hui⁹ hono/ (mus filij dei. ris vtilitas. Si aūt filij ꝛ heredes

De pmo Sap. xij. O q̄ȝ bon⁹ ꝛ ſuauis eſt dñe ſpūs tu⁹ i nob. De alijs duobus Gal. iiij. Itaq̄ȝ iā nō eſt ſeru⁹ ſed fili⁹: ꝙ ſi filius ꝛ heres ꝑ deum. Attendite.

p Rim⁹ art. Queſtio de prudentia. in dñica infra oct. aſceñ.

s Ecūdus ar. In pceō ꝛc. In hoc aūt dicendū de declaratiōis concluſione. Cū em̄ ois arbor nō faciēs fructū ſit excidēda: ſequit̃ ꝙ ad ſalutꝫ ꝯſecutionē nō ſufficiūt folia vboꝝ ſine fructu bonoꝝ operū Ideo dr̄ dñs. Nō ois q̄ dr̄ mihi dñe dñe intrabit in regnū celoꝝ: ſed q̄ facit volūtatē pr̄is mei q̄ in cel' ē/ipe intrabit in regnū celoꝝ. Ubi notāde ſunt tres ꝯſideratōes.

Prima ē ꝯſideratio horribil' excluſiōis

Scđa eſt ꝯſideratio laudabilis execu/

Tertia eſt ꝯſideratio deſide (tionis. rabilis ingreſſionis

Prima igit̃ ꝛc. qa dr̄ Nō ois q̄ dr̄ mihi dñe dñe intrabit in reg. ce. q. d. Quid me vocatꝫ dñe q̄ ñ facitꝫ q̄ dico: vos eſtꝫ arbores hn̄tes folia ſine fructu. Orige. Audite deſides: audite negligētes: audite inutiles q̄ ſic ſperatꝫ ꝙ in hoc ſaluari poſſitꝫ ꝙ chriſtiani appellamini ꝛ chriſtianoꝝ opa nō facitꝫ Dicitꝫ dñe dñe ſ. cogitatiōe ꝛ locutiōe: ſꝫ nō ope. vl' ſic: dicitis dñe dñe ſpe ꝛ fide: ſꝫ nō charitate. Scđa eſt ꝯſideratio laudabilis executiōis: cū dr̄. Sed q̄ fac vo. pr̄is mei q̄ i cel' ē. Eſt āt dei volūtas vt a pctis ꝯuertamur ꝛ vere peniteam⁹. Eze. xviij. Nunq̄d volūtatꝫ mee ē mors ipij dr̄ dñs: et nō vt ꝯuertat̃ a vijs ſuis ꝛ viuat. Item vt verā fidē teneam⁹. Chryſ. ſup Matt. Que ē aūt volūtas dī ipe dñs docet. Hec eſt inq̄t volūtas ei⁹ q̄ miſit me/ vt ois qui videt filiū ꝛ credit in eū habeat vitā etnā Credulitatꝫ aūt vbū ꝛ ad ꝯfeſſionē reſpicit ꝛ ad actū. Qui ḡ nō ꝯfitet̃ aut nō conuerſat̃ ſm̄ vbū chri: nō intrabit i regnū celoꝝ. Itē dei volūtas ē vt aīas nr̄as ſanctificem⁹. ſ. ꝑ charitatꝫ ardorē tā erga deū q̄ȝ primū. j. Theſ. iiij. Hec ē volūtas dei ſctificatio vr̄a. De ardore ḡ charitatis erga deū Lu. xij. Ignē veni mittere in terrā et q̄d volo niſi vt ardeat. Et de charitate ad primū Oſee. vj. Miſcđiam volo ꝛ nō ſacrificiū Tertia eſt ꝯſideratio deſiderabilis igreſſiōis. qꝛ ipe. ſ. q̄ facit volū. pa. mei itra. i reg. ce. Hilarius. Celeſtꝫ regni iter obediētia volūtatꝫ dei: nō nūcupatio reptura eſt. Ecōtrario aūt obedire nolentes grauit̃ punient̃. Exēplū de pmis parētibꝫ Geñ. iij. Et de filijs iſrl' eūtibꝫ ad bellū ꝯ mādatū dñi Nūe. xiiij. Itē de achor Joſue. vij. et d ſaul. j. Re. xv. ꝛ. xvj. Itē d q̄dā viro dī. iij. Re. xiij. Deut. viij. Peribitis ſi inobedientes fueritꝫ.

t Erti⁹ ar. Aud. ꝛc. Sciēdū ꝙ iura dicunt Deſtructo pncipali deſtruitur ꝛ acceſſoriū. de electiōe. Qualiter. et. C. de vſurꝫ. l. Eos. et. ff. de rei vēdicatione. l. Ex diuerſo. Notate: q̄d valeret ſiq̄s ſalutaret regē ꝛ dicat: viuat rex: ꝛ tn̄ pditionem ei⁹ pcuret. Expone ꝛ applica notādo ꝙ ñ ſufficit fides q̄ credim⁹ eū dñm: niſi aſſint et opa. Qm̄ ſicut dr̄ Jac. ij. Fides ſine opibꝫ mortua eſt.

Dñica nona poſt Trini. Sermo pm⁹.

Redde ratio:

r nē villicatiōis tue Lu. xvj. Nō ſimus concupiſcētes maloꝝ. j. Coꝝ. x. Qm̄ ſic eſt reddēda rō: iō cauēdū ne ſim⁹ ꝯcupiſcētes maloꝝ. Eſt āt triplex fugiēda ꝯcupiſcētia: vt dr̄ Bona. in q̄daȝ tractatulo. ſ. Cōcupiſcētia voluptatꝫ. Cōcupiſcētia curioſitatꝫ: puta vidēdi pulcra et hn̄di ſupuacua. et Cōcupia vanitatis: puta fauoris: laudis: ꝛ honoris. He ſunt radices toti⁹ mali. De q̄bꝫ. j. Jo. ij. Omne q̄d eſt in mūdo: aut eſt ꝯcupiſcētia carnis:

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

aut ↄcupiſcentia oculoꝝ:aut ſupbia vite.
¶Redde rationem ꝛc.

PRimꝰ ar. An neceſſario ſit iudicium generale futuꝝ in q̄ erit ꝑ oib⁹ reddē da rō: ꝙ nō. Nauͣ. j. Non iudicabit dn̄s bis in idipm̄.ſed de vnoq̄z iudicat deus in morte ipſiꝰ ¶Cōtra eſt eccleſie fides ꝛ au/ toritates ſcꝑture. Patet Mat.xxv. ¶Re ſpōdet Sco.diſt.xliiij.q̄rti ſniaꝝ.ꝙ iudici/ um generale eſſe futuꝝ nō pōt demōſtrari rōne naturali: ſed autoritate ſacre ſcꝑture dūtaxat. Plures tñ ad h̄ ſunt cōgruentie. Una/qꝛ in politia bñ ordinata iuſticia ſe/ creta nō ſufficit:ſed reqrit̃ publica. Scda: vt ſicut fuit exitꝰ vnꝰ oim̄ reꝝ in creatione ab vno ꝓncipio:ita decet vt ſit vna finalis reductio ad fines vniuſcuiuſq; debitos. Uide etiā ſi vis q̄d Rich.dr̄ s̄. in ſcdo aduentu/ ali:ſabbato poſt ꝓmā dn̄icam.articlo. ij.

¶Pro fundamēto. Non dubiū in diuino iudicio reddet̃ vniuicuiq; iuxta opa ſuā. Et huiꝰ ꝟitatꝫ ↄſideratio magne eſt vtilitatꝫ. Un̄ Gal.in alexan. Felices aie dū vitalis calor artꝰ erigit infuſos ſi ꝑguſtare daret̃. Que maneāt inanes decurſo tp̄e iuſtos: ꝑmiaq; reqes: ꝛ q̄q; cōtraria iuſtis impios expectet: non vos funeſtꝰ habēdi irretiret amor:nec carnis amica libido viſcera tor/ reret. Nulli em̄ dubiū eſſe debet q̄n tandē fiat oim̄ maloꝝ vindicta:q̄q; deꝰ aliq̄ñ diu diſſimulet. Un̄ Senec. in declamationib⁹ Sūt dij imortales leti q̄dē:ſed certi vindi ces generꝫ hūani:et mala exēpla in caput iueniētiū redegerūt: vt iuſtiſſima patiēdi vice qd̄ quiſq; alieno excogitauerit ſuppli/ cio/ſepe excipiat ſuo. Juxta vicz illō Eſo/ pi. Diſcat in auctorē pena redire ſuū. Sed q̄ſtio eſt. An ꝑ reddēda rōne neceſſariū ſit generale iudiciū vltra ꝑticulare: Dic rñ.vt s̄. Et exinde. Audite o pctōres: fornicato res:vſurarij:piuri:blaſphemi ꝛc. quō eua deꝛ terribile dei iudiciū: Audite q̄d Joā/ nes phariſeis dicebat Mat.iij. Genimia vipaꝝ q̄s oſtendit vobis fugere a vētura ira:Grego. Uētura ira eſt aīaduerſio vl/ tionis extreme:quā tunc pctō: nō valebit effugere q̄ mō ad lamenta pnie nō recur/ rit. Nūc ḡ pniam agite. Notate/prudens diſpenſator añ tp̄s reddēde ratiōis ꝓſpicit in libro: ꝛ intra ſe facit cōpotū vidēdo q̄n/ tū expenderit ꝛ q̄ntum recepit. Etſi plus: debet diligēter prouidere vn̄de ſatiſfacere poſſit:ne ſubito vocatꝰ iā nō poſſit ꝓuide/ re. Nūc igit̃ diligēter debemꝰ videre libꝝ ↄſcie ꝛc.q̄a nūc eſt tp̄s ꝓuidēdi: ꝛ nō poſt mortē. ¶Figura Apocal̄.x. Joānes vidit angelū ꝛc.q̄ iurauit ꝑ viuente in ſecula q̄a nō erit ampliꝰ tp̄s:ſed ad vocē ſeptie tube oīa ↄſument̃. Et infra.x.ca. Uidit ꝙ ma/ re dedit mortuos ſuos: ꝛ terra dedit mor tuos ſuos. Spūalr̄ intonāte dn̄o ꝑ ange/ licā tubā terribilē Surgite mortui/ veni/ te ad iudiciū:nō iā ampliꝰ erit tp̄s merēdi aut ſatiſfaciēdi. Chryſ. Ibi nō erit reſiſtē di virtꝰ:nec pnie locꝰ:nec defenſiōis tem/ pus:neq; fugiendi facultas. Et ex angu/ ſtia oim̄ nihil remanet niſi luctꝰ.

SEcundus ar. Terribile eſt ꝟbū illud ¶Redde rōnem villicatōis tue:quod vniuſcuiuſq; a ſūmo iudice dr̄ in inſtāti mortꝫ Eccēs.xj. Scito qꝛ ꝑ his oib⁹ adducet te deꝰ in iudiciū. Sollicitꝫ itaq; eſſe debemꝰ de ꝓuiſione faciēda:vt nō improuiſi traba mur ad tā rigoroſum iudiciū. Ad hoc ita/ q; nos hortat̃ dn̄s in euangelio. In quo ſunt notande tres ↄſiderationes

¶Prima eſt ↄſideratio reddende rōnis
¶Secunda eſt faciende ꝓuiſionis
¶Tertia eſt appetende approbationis.

In hoc ſer. dicenduꝫ de prima. Circa quā iuxta textum euangelij ſunt notande tres ſpeciales conſideratiōes.

¶Prima eſt ↄſideratio totalis receptiōis
¶Scda ē ↄſideratio diuialis offenſiōis.
¶Tertia ē ↄſideratio final̄ increpatiōis.

Prima igit̃ ꝛc.qꝛ vicz q̄cq̄d habemꝰ:a dō recepimꝰ. j. Cor.iiij. Quid hēs qd̄ nō ac cepiſti: Et hoc notat̃ cū dn̄s dr̄. Hō q̄dā erat diues q̄ habebat villicū. Homo iſte eſt deꝰ hūanatꝰ. Uillicus dr̄ ville cuſtos Et ſumit̃ generalr̄ ꝑ diſpenſatore tā pecu nie q̄ frugū ꝛ oim̄ q̄ dn̄s habet ideo villi cus non eſt dn̄s ipiꝰ rei. Chry. Opinio q̄/ dam erronea aggrauata mortalib⁹ auget crimia: minuit bona. Ea ꝓo eſt opinari ꝙ ea q̄cūq; poſſidemus in vſu vite: poſſidea mus vt dn̄i.et ideo nō etiā iportune ea ap ꝑhēdimꝰ tanq; bona ꝑcipua. Sed ↄtrium eſt. Non em̄ nos in vita pn̄ti vt dn̄i collo/ cati ſumꝰ in domo ꝓpria:ſed tanq; hoſpi/ tes ꝛ aduene/quo nolumꝰ ducimur ꝛ quo tp̄e nō putamus: qui nunc locuples eſt: in

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

breui fit medic⁹. Ergo q̄cūq3 ſis noueris
te eē diſpēſatorē alienoꝝ: ꝛ trāſitorij vſus
et breuis tibi iura ꝯceſſa ſūt. Abiecto igit̃
dn̄ij faſtu/ſumas hūilitatē villici. Quili-
bet igit̃ hō eſt villicus dei: cui triplex v̄ſila
cōmiſſa eſt gubernāda. ¶ Pꝛima ē mūd⁹
cui⁹ bona cōmiſſa ſunt paupib⁹ largienda.
Chryſ. Diuitias accepiſti nō vt laſciu⁹ vi
uas: ſed vt i elemoſynis expēdas. ¶ Se-
cunda eſt corp⁹ ꝓpꝛiū: qḋ eſt ad ſeruitium
dei exponēdū: j. Coꝛ. vj. Coꝛp⁹ nō foꝛni-
cationi debet̃: ſed dn̄o. et Rom. xij. Exhi-
beat3 coꝛpa v̄ra hoſt. vi. ſctām: deo plā. ꝛc̄.
¶ Tertia eſt aīa q̄ eſt ad dei ſeruitiū diſpē
ſanda ꝛ ſollicite ſeruāda. Deut. iiij. Aīa3
tuā ſollicite ſerua. Et puer. xvj. Oī cuſto-
dia ſerua coꝛ tuū. ¶ Secūda eſt ꝯſidera-
tio diuīalis offenſionis q̄ incurrit̃ qn̄ ma-
le diſpēſant̃ bona cōmiſſa. Vn̄ ſequit̃. Et
hic. ſ. villic⁹ diffamat⁹ eſt apḋ illū. ſ. dn̄m
q̄ſi diſſipaſſet bona ipſi⁹ tpalia in illicit3 cō
ſumēdo: coꝛp⁹ voluptatib⁹ dādo: aīa3 im-
mūdis ꝛ prauis deſiderijs implēdo. Dif-
famat⁹ eſt inquā apḋ eū: qꝛ nihil an̄ deum
latet. Heb. iiij. Oīa nuda ꝛ apta ſunt ocu
lis eī⁹. ¶ Tertia eſt ꝯſideratio finalis in-
crepatiōis fiende. ſ. a iudice. Vn̄ ſequit̃ in
euāgelio. Et vocauit illū ꝛc̄. vſq3: villicare
Vocauit inquā illū internis inſpiratōib⁹:
exterioꝛib⁹ p̄dicatiōib⁹: euidētib⁹ bn̄ficijs:
multiplicib⁹ flagellis: ꝛ incutiēdo timoꝛē
dānatiōis. Et ait illi/eū an̄ moꝛtē coꝛripi-
endo ꝛ monendo. Quid hoc audio de te:
Redde rationem villicatōis tue. Cogita
dū viuis q̄liter debeas opari. Opoꝛtet ei
te reddere rōnem villicationis aut in vita
aut poſt moꝛtē. Iā em̄ vltra. i. a tpe moꝛt3
tue nō poter3 villicare. i. q̄cq3 meritoꝛium
aut ſatiſfactoꝛiū agere. Chryſ. Quotidie
nobis talia p effect⁹ exclamat dn̄s oñdēs
nobis fruentē in meridie ſoſpitate/puſq3
veſpaſcat exanimē: ꝛ aliū inter prādia expi
rātē. et diuerſimode ab hac villicatiōe diſ-
cedim⁹. In ſupradicto aūt textu tria ſunt
notāda v̄ba maxie anxietatis: q̄ ſi ꝯtinue
ſonarēt aurib⁹ n̄ris: nunq3 peccaremus.
¶ Pꝛimū eſt v̄bū rigide rephēſiōis cū dr̄
Quid hoc audio de te: ſic ditato meis mu
nerib⁹. q̄d audio clamoꝛē e terra reſonātē:
tā hoꝛribilia ſcelera: tā antiq̄ vicia: q̄ tanta
bona mea diſſipaſti: ¶ Scōm eſt v̄bū tre
mende cōpulſiōis. Redde ratonē villica-
tionis tue. O v̄bū anxiū: Redde ratiōem
de cogitatōib⁹: v̄bis: ꝛ opib⁹. ¶ Tertium
eſt v̄bū amare ſubtractiōis. Iā em̄ nō po
ter3 villicare. O q̄nt⁹ doloꝛ. Puto ꝙ totū
mūdū aīa tūc libēter daret vt daret̃ ei ſpa
ciū hoꝛe ad penitēdū ꝛ aliq̄d boni agēdū.
Tūc ḡ acerbiſſim⁹ ē doloꝛ: qꝛ tp̄s grē inu
tiliter expēderūt. Exemplū narrat Hum-
bert⁹ tractatu de ſeptuplici timoꝛe: ꝙ q̄-
dā deuot⁹ audiuit vocē lugubrē: et q̄rens
q̄d eſſet. Rn̄ſum accepit. Ego ſu3 vna aīa
dānata. Et ille. Cur tāamare fles: Rn̄dit
Ego ꝛ oēs anie dānate de nulla re tantū
dolem⁹ ſicū de tpe grē qḋ inutiliter expen-
dim⁹ et peccādo ꝯſumpſim⁹: vbi i vna ho
ra potuiſſem⁹ eternā penā euaſiſſe. Ergo
vt dr̄ Pau. Gal. vj. Dū tp̄s habem⁹ ope-
remur bonum.

TErti⁹ art. Aud. ꝛc̄. Notate qḋ dicit
Pan̄. de p̄bēdis. c. de monachis. Be
neficiū hn̄s in cōmēda tenet̃ ſeruare eccle
ſiam in ſtatu ſuo: nec pōt aliq̄d de ſtatu ec
cleſie minuere. Expone/notādo ꝙ aīa3 tu
am tenes in cōmēda. Et attēde p̄terea q̄d
dicat. l. Julian⁹. §. Preterea. ff. ad exhi-
bendū. Nihilomin⁹ q̄s venit ꝯdēnādus
niſi exhibeat rē cū oīb⁹ vtilitatib⁹ ſuis ꝛ cō
mitātijs. Audite: Quis veſtrū ſi male
diſpēſauerit bona ſibi a rege cōmiſſa ꝛ co-
gat̃ ſtati3 ſub pena capit3 reddere ratōe3:
nō timer3: Quantū ḡ timere debet pecca
toꝛ ꝛc̄. Nā vt dr̄ Heb. x. Terribil' expecta
tio. ſ. iudicij q̄ ꝯſumptura eſt aduerſarios.

¶ Dn̄ica nona poſt Trinit̃. Sermo. ij.

REdde ratio.
Hec oīa in figura ꝯtingebāt il
lis. Scripta ſunt aūt ad coꝛre-
ptionē n̄ram in q̄s fines ſecl'oꝝ deuenert̃.
j. Coꝛ. x. Verboꝝ illoꝝ ꝯſideratio nos i-
ducit ad puidēdū vt rationem reddamus
Et ibi facit ap'ls tria.
¶ Pꝛio p̄cedētiū applicatōe3. oīa ī figura
¶ Scōo applicatōis cō- (ꝯtingebāt ill'.
cluſionem. ſcp̄ta ſunt aūt ad coꝛre. no.
¶ Tertio ꝯcluſiōis rōnem. in q̄s fi. ſe. de.
Ideo em̄ ad coꝛreptiōe3 n̄ram ſcp̄ta ſunt:
q̄a ſum⁹ in hac vltia ſecli etate. Pꝛopter

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

oia ꝑdicta ꝺ᷑ apl's Ro.xv. Quecũqꝫ ſcri/
pta ſũt/ad nr̃az doctri.ſcꝑ.ſũt:vt ꝑ patien
tiã ꝛ ꝯſolationẽ ſcꝑturaꝝ ſpez habeam⁹.
¶ Redde ꝛc̃.
PRim⁹ ar. An chr̃i ſit rõnem a nobis
exigere ſꝫm ſuã deitatẽ vl' ſꝫm hũani/
tatẽ: Q, ſꝫm deitatez. q̃a ei⁹ eſt retribuere
ſꝫm deitatẽ. De deo em̃ oportet credere ꝙ
remũeratoꝛ ſit Heb.xj. ꝗ ꝛ iudicare. ¶ Cõ
tra. Jo.v. Prãtez dedit ei iudiciũ facere q꞉
fili⁹ hois ẽ. ¶ Rñdet Boñ.i.iiij.di.xlviij
Ad hoc ꝙ iudiciũ ſit firmũ ꝯcurrit auto/
ritas in ſententiãdo ꝛ ptãs in retribuẽdo.
Hec aũt duo ꝯueniũt chr̃o ſꝫm deitatez ꝑ
naturã:ſic em̃ eſt deus oipotentiſſim⁹. ſꝫm
hũanitatẽ ꝟo ſunt ei collata per grãz. Vñ
Act.x. Jpe ẽ q̃ ꝯſtitut⁹ ẽ a ꝺo iu.ꝛc̃. Hec
Boñ. ¶ Pro fũdamẽto ꝛ ꝑambulo ꝑpati/
uo. Cũ de oibꝫ opteat rõnez reddere: mul
tũ eſt notandũ illꝺ Arrigeti poete. Ergo
vide q̃d agas: ſapiẽs deliberat añqꝫ agi/
at: ſic tu ꝑmeditare miſer. Et Sene. li. de
ꝟtutibꝫ. Si prudẽs eſſe cupis in futuꝝ ꝑ/
ſpectũ intende: ꝛ q̃ ꝑñt ꝯtingere/anio tuo
cũcta ꝑpone. Sꝫ q̃rit᷑ An ꝛc̃. Dic rñ. vt ſ.
Et exinde. O q̃ꝫ terribil' appebit iudex im
pijs: q̃ꝫ tremendũ eſt illud futuꝝ iudiciũ.
Heb.x. Horrendũ eſt īcidere in man⁹ dei
viuẽtꝫ. Attẽdite o inimici dei ꝛ diuīe legꝭ
aduerſarij: ꝑiuri: blaſphemi: fraudulẽti ꝛc̃.
Oh heu heu ſic̃ ꝺ᷑ Prouerb.xxviij. Viri
iniq̃ nõ cogitãt iudiciũ. Nũc em̃ tm̃mõ de
ſuis voluptatibꝫ cogitãt. Sed audite: vul
go ꝺ᷑ Vnũ cogitat gluto: ꝛ aliꝺ tabnari⁹
Gluto em̃ cogitat bñ comedere ꝛ melius
bibere. Tabnari⁹ aũt oia cõſiḡns cogitat
ꝙ nõ recedet gluto niſi ſatiſfaciat. Sic mi
ſeri petõres diuitijs ꝛ delitijs affluentes
vnũ cogitãt: ꝛ aliꝺ diuīa iuſticia. Cui nota
ſunt oia: ꝛ tãdẽ corã oibꝫ denudabunt᷑ ꝯſci
entiaꝝ ſecreta. ¶ Figura Apoc.xx. Libri
apti ſunt ꝛc̃. Per libros intellige tã ꝓpriã
petõꝝ ꝯſciam q̃ꝫ mſta alia petõꝛẽ corã ꝺo
accuſantia: q̃rũ teſtimonio oino īpoſſibile
erit reſiſtere. Eſa.xlvij. Reuelabit᷑ igni/
nia tua: ꝛ videbit᷑ opprobriũ tuũ.
SEcũdus ar. Jn ꝑceꝺ.ꝛc̃. Jn h̃ dicẽ/
dũ de ſcõa q̃ eſt ꝯſideratio faciende
ꝑuiſiõis/anteq̃ꝫ.ſ.cõpellamur cõgere corã
iudice. Vñ ſequit᷑ in euãge. Ait aũt villic⁹
ītra ſe ꝛc̃. vſqꝫ ibi. et ſcribe octoginta. Vbi

etiã circa hmõi ꝑuiſſionẽ notande ſũt tres cõſideratiões
¶ Prima eſt ꝯſidera/
tio ſubtrahende facultatis
¶ Secunda eſt ꝯſideratio faciẽde poſſibilitatꝫ.
¶ Tertia eſt ꝯſideratio intel/
ligende exemplaritatis.
¶ Pria igit᷑ ꝛc̃. Nã ait villic⁹ intra ſe. Quid
faciam q꞉ dñs me⁹ aufe. a me vil.i. oim ſu/
pradictoꝝ cuſtodiã. Sic em̃ ſꝑ ꝺꝫ cogita/
re petõꝛ. q̃ſi ꝺ. illꝺ Job.xxxj. Quid faciam
cũ ſurrexerit dñs ad iudiciũ: ꝛ cum q̃ſierit
q̃d rñdebo illi: Sequit᷑. Fodere ñ valeo.i.
ꝓprio labore ſatiſfacere: mẽdicare ꝑ oꝛõem
erubeſco. Chryſ. Vita pñs hꝫ exercitium
mãdatoꝝ: futura ꝟo ſolatium. Si nihil h
opat⁹ es: fruſtra in futuro ſpas: ſed nec mẽ
dicãdo ꝑficies. Hui⁹ inditiũ ſunt ꝟgines
fatue que impudẽter a prudẽtibꝫ mẽdica
uerunt: ſed reuerſe ſunt vacue. q̃libet etiaz
ſuã cõuerſationẽ q̃ſi tunicã induit. non eſt
aũt eam exuere aut cãbire cũ alio ¶ Scõa
eſt ꝯſideratio exercende poſſibilitatꝫ añqꝫ
ſcꝫ veniat dies illa q̃n īpoſſibile erit ꝑuide
re. Vñ dixit villic⁹. Scio q̃d faciã añqꝫ.ſ.
tollar de villicatiõe ꝑ ſñiam mortis ꝺ vi/
ta: relaxabo debitoꝛibꝫ dñi mei: ꝛ diſtribu
am eis de facultatibꝫ ipſi⁹: vt cũ amot⁹ fu
ero a villicatiõe.ſ.ꝑ mortẽ: recipiãt me in
domos ſuas.i.ꝑ eoꝝ ſuffragia recipiar in
vita btã. ¶ Nota ꝙ diuites domos habent
in terra: paupes in celo. Libẽter ꝗ diuites
recipiant paupes in domos ſuas in terra:
vt a paupibꝫ recipiant᷑ in celo. Aug⁹. Pre/
be terrã ꝛ accipe celum. Conuocatꝫ itaqꝫ
ſingulis debitoꝛibꝫ dñi ſui: fecit circa eos
miſcõiam de bonis ſibi a dño traditꝫ: dãs
eis oleum compaſſionis ꝛ triticũ ſubuen/
tionis. Jn hoc aũt ꝙ plus dedit ꝺ oleo q̃ꝫ
de tritico ſig̃tur ꝙ plus debemus compa
ti affectu q̃ꝫ poſſimus ſubuenire effectu.
¶ Tertia eſt conſideratio ītelligende exẽ
plaritatis: vt vicꝫ intelligamus exemplo
mundanoꝝ q̃ ſic afficiunt᷑ ad tpalia q̃ꝫ dili
genter ꝑuidere debem⁹ ꝑ eṫnis. Et habet᷑
hec cõſideratio ex ꝑabola euangelica. Si
em̃ villicus ita diligenter ꝑuidit ſibi ꝛc̃.
Aug. O ſi poſſem⁹ excitare hoies: ꝛ cũ il/
lis parit᷑ excitari: vt tales eẽm⁹ amatores
vite ꝑmanentis: q̃les ſunt amatores vite
fugientꝫ. ¶ Exemplum in vitaſpa. Abbas
Pambo vadens in Alexandriam videns

ſibi mulierē ſaltatricē p̄cioſis ornatā veſti-
bus amare fleuit: reqſit⁹ de cā dixit. Due
cauſe mouent me. Una eſt dānatio huius
mulierꝫ. Alia negligentia mea q: toto tp̄e
vite mee non habui tale ſtudiū placēdi do
q̄ntū iſta hodie placendi hoib⁊. Aug⁹. O
ſi poſſem⁹ hoīes excitare: ⁊ cū illis pariter
excitari vt tales eſſem⁹ amatores vite ꝑ-
manentꝫ q̄les ſunt amatores vite fugiētꝫ.

¶ Tertius ar. Auō. ⁊c̄. An iudiciū ḡ dei
ſe q̄ſq: diligēt' ꝑparet q: oportet ibi
in ꝓpria ꝑſona cōparere. Uñ lex. Accuſa-
tore. §. Ad crimē. ff. de publicꝫ iudicijs: di
cit. In publicis iudicijs ꝓcurator nō pōt
ꝯſtitui. Et extra de ꝓcuratorib⁊. c. Tue fra
ternitatis. In cā criminali nō pt ꝯſtitui ꝓ
curator. Notate bñ. Siqs cōpulſus cōpa
rere corā rege ꝓ mala diſpēſatione bonoꝝ
ſibi cōmiſſoꝝ poſſet obtinere terminū dila
tionis ad ſibi ꝓuidendū: nōne diligēt' fa
ceret qd̄ poſſet/ q̄nto magis ⁊c̄. Jō bñ dr̄
Ecci. xviij. An iudiciū para iuſticiā.

¶ Dñica.ix. poſt Trinitatis
¶ Sermo.iij.

R Edde rōnez ⁊c̄. Qui ſe exiſtimat ſtare vide
at ne cadat: tēratio vos nō ap
p̄hendat niſi hūana. j. Co. x. Ut ſecuri cō
paream⁹ cū chr̄o rōnē reddituri: id apl'us
nos p̄munit ꝯ̄ p̄cti caſum ⁊ tentatiōis im
pulſū. Et tria facit.

¶ Prio oñdit hūanā ꝯſtātiā: cū dr̄. Qui
ſe exi. ſtare. q. d. Nemo ex ſe ſecur⁹ ē.

¶ Scōo inducit ad vigilantiā ſeu prudē-
tiā/ videat ne cadat.

¶ Tertio ad r̄ſiſtētie diligētiā/ tētatio vos
nō app. niſi hūana. i. leuis ⁊ ſine ꝯſenſu.

¶ De p̄mo ps̄. Uniuerſa vanitas ois hō
viuēs. De ſcōo mar. xiij. Uidete voſmet-
ipos. De tertio ps̄. Btūs q̄ tene. ⁊ all. ꝑ-
uulos ſu. ad petrā/ ꝑuulos. i. ꝑuos cogita-
tus/ ad petrā. i. chr̄m. ¶ Redde ⁊c̄

P Rim⁹ ar. An dñs i iudicio rōnē exi-
gens apparebit reprobis i forma dei-
tatꝫ: Q, ſic Reprobi debēt terreri ad aſpe
ctū chr̄i: ſ; qd̄ ſūme terret ē maieſtas dei-
tatꝫ. Cōtra. Iſid. dic̄. In forma q̄ iudica
tus ē videbūt eū vt doleāt. In forma dei-
tatis n̄ videbūt ne gaudeāt. R̄ndet Boñ.
in iiij. diſ. xlviij. Sic dr̄ Aug. ⁊ Iſid. ⁊ ma
giſter in lr̄a: ⁊ etiā Hugo de ſacris. Prꝫ
null⁹ de reprobis videbit in iudicio: ſ; oēs
filiū q: fili⁹ hoīs eſt. Uñ nō apparebit ma
lis i forma dei. Propt' qd̄ nota ꝙ duplex
eſt cognitio deitatꝫ. Una ꝑ ſigna ⁊ effect⁹
Alia in ſua forma ⁊ eſſentia. Dico ḡ ꝙ re
probi habebūt cognitionē de chr̄i deitate
ꝑ ſigna certiſſima ⁊ effect⁹ māifeſtos. Co
gnitionē aūt in ꝓpria forma ꝑ aptā viſionē
nō habebūt q: talis forma improportio-
nabil' eſt ocul' creature niſi ſint ſublimati ꝑ
gl'iam aut ſupabundantiā gr̄e. Reprobis
aūt non dabit' gr̄a: nec ſimpl'r: nec ad tp̄s.
Nō em̄ decet eos hr̄e aliquā delectatiōeꝫ
Hec Boñ. ¶ Pro fun. O q̄̄ fatui q̄ curis
mūdanis ſe implicāt ⁊ de dei iudicio non
cogitāt. Uñ tales redarguit pſi⁹ di. O cu
ras hoīm: o q̄ntū eſt in reb⁊ inane. S; vn
de h̄ niſi q: mortē n̄ ꝯſiderāt. Señ. ad lu.
In h̄ oēs fallimur ꝙ mortē nō ꝓſpicim⁹/
magna ps ei⁹ iā p̄terijt Quid etatꝫ retro ē
mors tenet. h̄ ḡ ſepi⁹ cogitem⁹ q: velim⁹
nolim⁹ oportebit ſemel cōparere corā ſū-
mo iudice. S; q̄rit' An apparebit ⁊c̄. Dic
r̄ñ. vt ſ. Ex q̄ ꝯclude q̄̄ miſera erit repro-
boꝝ cōditio q̄b⁊ nulla iā oino eſſe poterit
qualiſcunq: conſolatio. Jō bene dr̄ Berñ
li. metrico de contemptu mundi. Quāma
le fraudat' / q̄̄ ſtulte ludificat' / q̄ ꝓpter florē
mundi vanūq: decorē: q̄ prius apparet q̄ſi
flos ⁊ protinus aret. Tendit ad infernum
ꝑdit diadema ſupnum. Tunc flens ⁊ tri-
ſtis qui penis ſubdit' iſtis. Mallet p̄terite
ꝙ in omni tp̄e vite/ pauper vixiſſet nec di
uitias habuiſſet. Hec notate o miſeri qui
nunc diuitijs: honorib⁊: ⁊ delitijs animuꝫ
occupatis ⁊ dei mandata contemnitis. O
luxurioſi ⁊c̄. O cuncti peccatores: o q̄̄ gra
uis confuſio: quanta vobis anguſtia com
parere coram tanto iudice a quo non aliō
expectabitis q̄̄ proijci in tenebras exterio
res. Juxta illud Matthei. xxij. Proijcite
eum in tenebras exteriores. Reo em̄ con
uicto ſolet iudex ferre ſententiā. quo facto
miniſtri ſolent reum ligatū ad patibulum
ducere: ⁊ aliquando portat furta ſua ſecuꝫ
vel ſignum ſui criminis ad confuſionē ſu
am. Sic et peccatore conuicto ꝓferet dñs
ſniam di. Ite maledicti in ig. eter. ⁊c̄. Et

ſic ꝓiciet miſer pctõꝛ in tenebꝛas exterio
res. ¶ Figura Apoc. xviij. Suſtulit vnus
angelꝰ foꝛtꝫ lapidẽ magnũ ⁊ miſit i mare
dicens. Hoc ipetu mittet babylõ ⁊ vltra
nõ inuenietur. Angelꝰ foꝛtꝫ ẽ xp̃s. Lapis il
le ẽ pctõꝛ iduratꝰ ꝗ etiã ſigr̃ ꝑ babylonem
ꝗ interp̃tat̃ ꝯfuſio. Per mare ſig̃t infernꝰ
vñ nunq̃ꝫ redit repꝛobꝰ: ſic̃ nec lapis a pfũ
do marꝫ. Sap. j. Nõ eſt agnitꝰ ꝗ ſit reuer
ſus ab inferis.

Secũdꝰ ar. In pceð. ⁊c̃. In h̃ dicẽdũ
de tertia ꝗ ẽ ꝯſideratio appetẽde ap/
pꝛobatõis: q̃lit. ſ. h̃ appetere debemus vt
ſic vtamur bonis a deo nob̃ cõmiſſis vt a
ſũmo iudice approbari mereamur. Et no
tat̃ hec ꝯditio cũ dr̃ Et laudauit ⁊c̃. vſq̃ꝫ
in finẽ. Ubi notanda eſt triplex cõſidera/
tio ſpecialis

¶ Prima eſt deſiderande laudatiõis.
¶ Scðа eſt notande compationis.
¶ Tertia eſt obſeruande exhoꝛtatõis.

Prima igit̃ ẽ ⁊c̃. Boni em̃ diſpenſatoꝛes
donoꝝ dei laudãdi ſunt ab eo. j. Coꝝ. iiij.
Tunc laus erit vnicuiq̃ꝫ a deo. Et h̃ nota
tur cũ dr̃. Et laudauit dñs villicũ iniq̃ta
tis. i. villicũ iniquũ: n̄ ꝙ aduerſus eũ frau
dulẽter: ſed ꝓ ſe prudẽter egiſſet ſm̄ pru/
dentiã huiꝰ ſeculi. Aug. de q̃ſtiõ. euange.
Nõ oĩa debemꝰ ad imitãdũ ſumere. Non
em̄ dño nr̃o faciẽda eſt in aliq̃ fraus vt de
ipſa fraude elemoſynas faciamꝰ. Ibidem
Intelligamꝰ/ſi laudari potuit a dño ille ꝗ
fraudẽ faciebat: q̃nto amplꝰ placeãt deo ꝗ
ſm̄ eiꝰ p̃ceptũ opa illa faciũt. ¶ Scðа eſt
ꝯſideratio notãde cõpatiõis: cũ dr̃ ꝙ filij
huiꝰ ſeculi prudentioꝛes filijs lucꝫ in gene
ratiõe ſua ſũt. i. prudẽtioꝛes ſũt circa tpa/
lia ⁊ plerũq̃ꝫ in malo/q̃ꝫ iſti circa ſpũalia.
Hiero. Heu nos feruẽtiſſimi ſumꝰ in ter/
renis: fragiliſſimi in celeſtibꝰ: ⁊ ſũmã i re
bus puis exhibentes alacritatẽ: ad maio/
ra tepeſcimꝰ. Celerẽ habiture finẽ res ſi/
ne fine q̃runt. celeſtes diuitias: imoꝛtales
honoꝛes/pigra q̃dã diſſimulatiõe negligi
mus. ¶ Tertia eſt ꝯſideratio obſeruande
exhoꝛtatiõis: cũ dñs dr̃. Et ego dico vob̃
facite vob̃. i. ad vtilitatẽ vr̃am: amicos de
mãmona iniq̃tatꝫ. i. ð tpalibꝰ diuitijs: nõ
eo mõ ꝗ fecit villicꝰ. ſ. defraudãdo aliena:
ſed largiẽdo vr̃a: vt cũ defeceritꝫ meritꝫ ꝓ
pꝛijs ⁊ pñti vita: recipiãt vos in eterna ta
bernacula. i. ꝑ ſua ſuffragia impetrent vos
recipi. Augꝰ. de v̾bis dñi. Qð hebꝛei vo/
cant mãmona: latine diuitie vocat̃. Dicũt
aũt diuitie iniq̃tatꝫ nõ q2 ſint iniq̃ adq̃ſite
(tales em̄ eſſent reſtituẽde: nõ in elemoſy/
nis dande) ſed q2 fallũt pmittẽtes ſecuri/
tatẽ ⁊ dãtes timoꝛẽ: ſatietatẽ pmittẽtes ⁊
eſuriẽ dantes. Augꝰ. de v̾bis dñi. Iſte ab
iniq̃tate appellant̃ diuitie. q2 vere nõ ſũt:
paupꝛtate em̄ plene ſunt ⁊ ſꝑ obnoxie caſibꝰ
Idẽ ibidẽ. Diuitie iniq̃tatꝫ dicunt̃: q2 nõ
ſunt iſte diuitie niſi iniq̃s ꝗ in eis ſpem cõ
ſtituũt atq̃ꝫ copiã ſue btitudis. A iuſtꝫ v̾o
eũ poſſident̃: eſt q̃dẽ iſta pecunia: ſed non
illis diuitie: niſi ſpũales ⁊ celeſtes. Itẽ di
cunt̃ diuitie iniq̃tatꝫ. q2 ꝓpt̃ eas multa ini
q̃ cõmittant̃. j. Tim. vj. Qui volunt diui
tes fieri incidũt in tẽtationẽ ⁊ in laqueũ
diaboli ⁊c̃. Uñ ⁊ ſathanas dictꝰ mãmon:
dr̃ eis p̃eſſe/ꝗ tentat hoĩes vt auaricie ſer
uiãt. Eſt aũt notãdũ ꝙ etſi de diuitijs iiu
ſte habitꝫ nõ ſit faciẽda elemoſyna: q2 ſũt
reſtituẽde ſi hr̃i poſſit eiꝰ p̃ñtia cui ꝑtinẽt:
tñ de diuitijs iniq̃ affectu vel actu adq̃ſitꝫ
fieri pt̃ elemoſyna: vt de adq̃ſitꝫ ꝑ meretri
ciũ vel lenociniũ: vl̃ diebꝰ feſtꝫ laboꝛãdo ⁊
hmõi. Ex dictꝫ itaq̃ꝫ patet q̃ꝫ vtile ſit diui
tias paupibꝰ erogare. Leo papa. Nunq̃ꝫ
apud deũ ꝑire poterit qð fidelis benigni/
tas erogauerit: nec delictoꝝ memoꝛia erit
vbi teſtimoniũ pietatꝫ affuerit. ¶ Exẽpliũ
in Coꝛnelio Act. x. et de btõ Martino. et
Dañ. iiij. Daniel ꝯſuluit Nabuchodono/
ſoꝛ d. Pctã tua elemoſynis redime. Tob.
xij. Elemoſyna a moꝛte liberat: ⁊ ipa eſt ꝗ
purgat peccata.

Tertiꝰ ar. Aud. ⁊c̃. Cauete ḡ ne igra
tiſitꝫ dño ꝗ oĩa dedit. Nã ſic habet̃
de dona. c. fi. ꝓpter ingratitudinẽ reuocat̃
donatio. Et ſm̄ leges: filiꝰ ingratꝰ exhe/
redari meret̃. C. ð inoffi. teſta. l. liberi. Et
in auteñ. vt cũ de appellatione cog̃ſcit̃. col.
viij. §. Cauſas. Audite: Si dederit vob̃
rex dona plima ⁊ pinguem hereditatẽ: ꝑ
vos autem trãſierit filius regis indigens
et a vobis ſubſidium petens: ⁊ ei ſubue/
nire nolueritꝫ: nonne merito ꝓuandi eſtꝫ
iam bonis cõceſſis ac etiã pmiſſis? Expo
ne ⁊ applica Notãdo ꝙ pauper elemoſy/
nam petens recipiendus eſt vt filius dei.
Ideo durum iudicium habebunt diuites

qui paupibus non ſubueniunt. Jacobi.ij.
Judiciũ ſine miſcdia fiet ei qui nõ fecerit
miſericordiam.

¶ Sermo.iiij.p dñica nona poſt Trini.

R Edde ratio.

r ꝛc. Fidelis de⁹ q̃ nõ pa.vos tẽ.
ſupra id qḋ po.ſed fa.etiã cũ tẽ
tatiõe ꝓuẽtu: vt poſſitꝫ ſuſtinere.j. Cor.x
Ut ſecuri eſſe poſſim⁹ p rõne r̃ddẽda/nos
ↄfortat aplꝰs ſubleuãdo ad ſpem victorie
ne timor deſpatiõnẽ inducat. Ubi oſtẽdit
ꝙ in tentatiõib⁹ nobis adeſt de⁹ tripliciter
¶ Primo repmẽdo tẽtãtꝫ maliciã. Fide/
¶ Scḋo animũ roboran/ (lis de⁹ ꝛc.
do p grãm.ſed fa.cum tẽta.ꝓuentũ
¶ Tertio dando firmã reſiſtẽtiã.vt poſ
ſitis ſuſti. Pro his oib⁹ Eſa.xl. Qui dat
laſſo v̄tutem ꝛ his q̃ non ſunt fortitudinẽ
et robur multiplicat.

¶ Redde rationem ꝛc.

P Rim⁹ articulus. An dñs in iudicio
rationẽ a nob̃ exigẽs appebit repro/
bis in forma hũanitatis glioſa: Q₂ non.
Chryſ. Ueniet in iudicio chr̃s/nõ ſolum
vulnerꝝ cicatrices:ſed ꝛ ipam mortẽ expro
bratiſſimã oñdens. ¶ Cõtra. Nulla erit in
eo fictio.ǵ talẽ oñdet formã q̃lẽ habebit:
ſed hẽbit glioſam.igit̃. ¶ Rñdet Bona.
in.iiij.di.xlviij. Dicẽdũ eſt ꝙ appebit oi/
bus in forma glioſa.ꝛ nõ erit differẽtia ex
ꝑte apparẽtꝫ:ſed ex ꝑte reſpicientꝫ. Boni
eñ reſpicient formã glioſam cũ gaudio ꝛ
glĩa:ſed mali cũ ↄfuſione ꝛ pena. Confun
dent̃ eñ in aſpectu ei⁹ ꝛ non poterũt eius
ſuſtinere vultũ ꝓpt̃ ↄſcie remorſum ꝛ ꝓpter
expectatiõem ↄ̃ eos ferende ſnie. Ad id
qḋ obijcit̃ dicendũ ꝙ ille cicatrices erunt
ſigna mortꝫ viliſſime p̃terite quã ſuſtinuit
Sꝫ tñ q₂ appebũt in excellẽtia glĩe: ſignũ
erũt victorie ꝛ glĩe tũc pñtꝫ. Hec Bon.
¶ Pro fundamẽto. Sepe ꝛ mltũ ↄſidera/
re debem⁹ q̃ꝫ miſeri erim⁹ ſi ꝓpt̃ negligen/
tiã nũc bñ agẽdi nos oporteat in dei iudi/
cio in infernũ detrudi. Uñ petroni⁹ poeta
Eheu nos miſeros q̃ꝫ tot⁹ homũcio nil ẽ.
Nil erim⁹ cuncti poſt nos auferet orcus.
Ergo viuam⁹ dũ licet eſſe bñ. Nec in hoc
eſt differendũ: qm̃ vt ait Sene.de re.for.
Multos vitã differẽtes mors incerta p̃/
uenit. Itaqꝫ ois dies velut vltim⁹ iudicã
dus eſt. Sic ǵ ſemꝑ viuendũ eſt q̃ſi ſtatiꝫ
ſit comparẽdũ corã iudice ꝓ ratiõe reddẽ
da. Sed querit̃ An dñs ꝛc. Dic rñ.vt ſ.
Et exinde. O q̃ꝫ horribilis viſio reprobis
cum videbũt glioſaꝫ faciẽ iudicis. Certe
vt hꝛ Sap.v. videntes turbabunt̃ timore
horribili.veluti cũ ille q̃ offenderit regem
cogeret̃ ipemet in curia regꝭ culpam ſuã di
cere:expectãs mortꝫ ſniam. Audite o pec/
catores ꝛ timete. O lubrici:o auari:o ꝑiu
ri:o blaſphemi:o pauperꝝ oppreſſores ꝛc.
q̃ꝫ q̃ꝫ eñ dñs in ſeipo ſit pius et dulcis:tñ
ꝓpter ſuã culpã videbũt eũ reprobi vt ter/
ribilẽ. Aug⁹. Deus in ſeipo eſt alpha ꝛ o:
ꝑncipiũ ꝛ finis: in mũdo creator ꝛ rector:
in angelo decor ꝛ ſapor: in electo liberator
et adiutor: i reprobo terror ꝛ horror. Nec
mirũ: cum ſe videant reprobi reos eterne
pene. Attẽdite: vt res eligat̃ aut fugiatur
maxime eſt attẽdẽda ei⁹ lõgitudo aut bre
uitas. Nã ſi bona eſt: eligibilior eſt q̃ diu/
turnior. Si mala: eligẽda eſt q̃ cito trãſit.
Eligibili⁹ eſt ergo h̃ pniaꝫ agere.ſ.in hac
vita que breuis eſt q̃ꝫ in eternã gehennaꝫ
incedere. ¶ Figura.ij. Reg.xxiiij. Dauid
poti⁹ elegit triũ dierꝝ peſtilentiã q̃ꝫ inimi/
corꝝ ꝑſecutionẽ ꝑ tres mẽſes/aut famẽ ſe/
ptẽ annorꝝ. Spũalr̃ Dauid cui de⁹ indi/
gnatus erat ꝓpter populi numerationẽ/ſi/
gnificat peccatorẽ cui dñs indignat̃ ꝓpter
pctõꝝ multitudinẽ. Eligat ǵ peſtẽ triũ di
erũ.i.ↄtritionis: cõfeſſionis: et ſatiſfactio
nis.et nõ ꝑſecutionẽ inimicorꝝ: neqꝫ famẽ
ſeptẽ annorꝝ.i.egeſtatem toti⁹ vite future.
Septẽ eñ anni/totũ tps ſignt. Aug.li.de
decẽ chordis. Melior eſt modica amaritu
do in faucib⁹ q̃ꝫ etnũ tormẽtũ in viſcerib⁹.

P Ro ſcḋo ar. In pced. ꝛc. Nunc iuxta
thema oſtendũ de q̃b⁹ eſt reddenda
rõ.vide i ſecũdo aduẽtuali.fer.v.poſt ter/
tiam dñicam. Et ibidẽ ſume tertium ar/
ticulum.

¶ Sermo quintus pro dñica no
na poſt Trinitatꝫ.

R Edde ratio.

r ꝛc. Ecce venio cito: et merces
mea mecũ eſt dare vnicuiqꝫ ſm

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

opa ſua. Apoc. vl. Tria ſunt ibi notanda.
¶ Primum veniendi promptitudo. Ecce
ego venio cito.
¶ Secundū venientis celſitudo. merces
mea mecū eſt. i. ptās reddendi mercedem.
¶ Tertiū iudicātis rectitudo. Dare vni/
cuiqꝫ ſm opera ſua.
¶ De primo Sophoñ. j. Iuxta eſt dies
dñi: iuxta ꝛ velox nimis. ¶ De ſcdo Mat
thei. xxv. Tūc ſedebit ſup ſedē maieſtatꝭ
ſue. ¶ De tertio Rom. ij. Reddes vnicui/
qꝫ ſm opa eius. His qdē q ſm patiaꝫ bo
ni opis gliam ꝛ honorē: his aūt q nō adq
eſcunt veritati/ira ꝛ indignatio: tribulatio
et anguſtia. ¶ Salutatio
¶ Redde rationem ꝛc.

PRimꝰ articulus. An hora iudicij ge
neralis in q eſt ab oibꝫ ratio exigēda
ſit nota alicui creature: Q, ſic. qꝛ beati in
deo omnia vidēt. iuxta illō Grego. Quid
eſt qō non ſciant q ſcientē oia ſciunt: ¶ Cō
tra. Mat. xxiiij. De die aūt illa ꝛ hora ne
mo ſcit: neqꝫ angeli celoꝝ: niſi ſolus pater
¶ Rñdet Bona. in. iiij. di. xlviij. Dicen/
dū ꝙ abſqꝫ dubio hora illa eſt nota toti tri
nitati: ꝛ homi aſſumpto. Ignota eſt aūt
oibꝫ in ſtatu viatoꝝ exiſtentibꝫ. Sed con
tentio eſt inter doctores an ſit nota angel'
et aiabꝫ btis. Sed certe qcquid ſit tenen
dū ſup hoc/ magis docebit expientia pro
pe ꝛ loco ꝙ nunc doceat ſcia. Hec Boñ.
¶ Pro fundamento. Abſqꝫ dubio deꝰ oia
nouit pterita: pſentia: ꝛ futura. Nā iuxta
phum. j. metaphy. Tunc vnūquodqꝫ ſcire
dicimur cum cām primā ſcire putamus.
Deus aūt nouit oim cauſam primā. ſ. vo/
luntatem ſuā. Et de futuris dicit ſpecial'r
poeta Pāphilus. Solius eſt ꝓprium ſcire
futura dei. Sed qritur An hora ꝛc. Dic
rñ. vt ſ. Et exinde. Certe nedum hora ge
neralis iudicij: ſed ꝛ particularꝭ de lege cō
muni viatoribꝫ eſt ignota. Ecc̄es. ix. Ne/
ſcit hō finē ſuū. ſed ſicut ꝛc. Cur hoc nō at
tēditis petōres excecati: fraudulēti ꝛc. Et
pleruꝫqꝫ cū qs ſe credit ſecuriorē: tūc mor/
te hꝫ ꝛ damnationē ꝓpinqorem. ¶ Figura
Dan. v. de Balthaſar. Vide dñica. ij. pꝰ
epipha. fer. vj. Tandē dic illud Aug. Au
dacior eſt qui cū vno petō mortali dormit
ꝙ qui cum ſeptem hoſtibꝫ inuicem ꝑ mor
te ſua obligatis confligit. Sed heu hoc
non attendunt peccatores.

PRo ſecūdo ꝛ tertio ar. vt in ſcdo ad/
uentuali. fer. vj. poſt tertiā dñicam.

¶ Sermo. vj. ꝑ dñica nona poſt Trini.

REdde ratio.

ꝛc. Penitentiā age ſiq minꝰ ve
nio cito Apocal'. ij. vt pꝫ red/
das rationē. Sūt aūt ibi tria notanda.
¶ Primū ſalutaris exhortatio. Peniten/
¶ Secundū exhortatiōis cō/ (tiā age.
pulſio. ſiq minus.
¶ Tertiū cōpulſiōnis augmētatio. cito.
¶ De primo Matth. iiij. Pniam agite ꝛc.
¶ De ſcdo Ecc̄i. ij. Si pniam nō egerimꝰ
incidemus in manꝰ dei. ¶ De tertio Heb.
x. Adhuc modicū aliqntulūqꝫ q venturꝰ ē
veniet: ꝛ nō tardabit. ¶ Salutatio
¶ Redde rationem ꝛc.

PRimꝰ ar. Vtꝝ oēs iudicabunt: Q,
ſic. ij. Coꝝ. v. Oēs nos manifeſta/
ri oportet añ tribunal chri: vt ꝛc. ¶ Cōtra
Joan. iij. Qui credit in eū nō iudicat ꝛc.
¶ Rñdet Bona. in. iiij. di. xlviij. Iudiciū
dr tripl'r. ſ. Cōmuniter: ꝓprie: et approꝑia/
te. Iudiciū cōmuniter dr collatio manife/
ſta meriti ad pmiū. Iudiciū ꝓprie dr diſ/
cuſſio meritoꝝ cum ſnīe diffinitione. Iu/
dicium appropriate dr condemnatio. Vñ
iudicatus dicit condēnatus. ¶ Primo mo/
do oēs iudicabunt quia patebit quō deꝰ
omnibus retribuet ſm merita. ¶ Secūdo
modo put dr iudiciuꝫ diſcuſſionis nō oēs
iudicabunt: ſed erūt quattuor ordines ſi/
cut diſtinguit Greg. ꝛ magr ponit in lra.
¶ Tertio modo ſoli mali iudicabuntur. Et
iſtud iudiciū incipit in pñti per excecatio/
nem i infidelibꝫ: ꝛ per expoliationē in de/
monibus: et conſūmabit in futuro. Hec
Bonauē. ¶ Pro fundamēto. Certū eſt ꝙ
in diuino iudicio vnuſquiſqꝫ recipiet mer/
cedem ꝓpriā. Petroniꝰ. Digna laborantꝭ
rñdent pmia curis. Et phus. v. Ethicoꝝ
Mediū iuſticie in qdam ꝓportionabilita/
te conſiſtit ſm quam reddēda eſt merces
vnicuiqꝫ ſm dignitatē opis et operantis.
In deo aūt eſt ſumme iuſticia diſtributi/
ua. Cum ḡ querit An ois ꝛc. Dic rñ. vt ſ.
Et exide. Cauete itaqꝫ ne idureni in pec

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN